

Miért szeretem Esztergomot és vidékét?

Az esztergomi Laskai Osvát Antikvárium és a Kőrösy László Középiskolai Kollégium a Dr. Kőrösy László Emlékév keretében képzőművészeti és irodalmi pályázatot hirdetett „Miért szeretem Esztergomot és vidékét?” címmel. A versenyre korhatár nélkül várták a korábbi, más versenyeken még nem szerepelt, máshol nyomtatásban még meg nem jelent pályamunkákat. A beérkezett alkotások ünnepélyes bemutatójára és az eredményhirdetésre 2018. december 12-én került sor a Kőrösy László Kollégiumban.

A megjelenteket Mezeiné Tomorszky Mária köszöntötte. Beszédében felidézte Kőrösy László alakját, aki esztergomi születésű író, publicista, bölcséleti doktor, főreáliskolai tanár volt. Halálának 100. évfordulója alkalmából Kőrösy László Emlékévet hirdetett a Laskai Osvát Antikvárium 2018-ban. Az egész éven át tartó eseménysorozat zárásaként rendezték meg a képzőművészeti és irodalmi pályázatot. Örömmel jelentette be, hogy mintegy 50 pályamunka érkezett nemcsak Esztergomból és közvetlen környékéről, hanem az ország távolabbi településeiről is. A beérkezett alkotásokat szakmai zsűri bírálta el, a legjobbakat kiállítás keretében megtekinthetik az érdeklődők a Kőrösy Kollégiumban. Elmondta, hogy terveik szerint 2019. január 31-én jótékonysági árverésre bocsátják a beérkezett pályamunkákat. Az árverésre a kollégium dísztermében kerül sor, a bevételből Kőrösy Lászlóra emlékező programokat szerveznek majd. Meszes Balázs önkormányzati képviselő és Benda János kollégiumi igazgató köszöntő szavai után került sor az eredményhirdetésre.

A díjakat Kovács Ildikó középiskolai tanár adta át. Előljáróban elmondta, hogy hosszas töprengés után úgy döntött a zsűri, hogy a meghirdetett pályázat minden pályázója nyer emlékül és biztatásul egy ajándékkönyvet. Az óvodás pályázók mindegyike első helyezett lett: Barna Botond, Nemezc Alexandra, Pap Zita, Varga Ádám, Vonka Csepel. Az alsósok között sem tettek különbséget: Drubics László és Vank Patrik képzőművészeti kategóriában, Vonka Nimród pedig verséért kapott elismerést. Költeményét bátran fel is olvasta. A felső tagozatosok között Barák Rebeka és Tertsch Dóra lett az első. A középiskolások közül Kovács Hanna, Rózsa Lilla, Vass Apollónia Kata és Wieszt Kira Hanna munkáját díjazta a zsűri. Külön elismerésben részesült Viola Krisztián, aki verset írt Esztergomról. Beszámolónk végén Olvasóink is megismerkedhetnek a költeménnyel. A felnőttek által beküldött képzőművészeti alkotások között Takács Zsolt (fotó)

és Csongrády Zsófia (festmény) lett az első. Schmöltz Margit és Bodoni Csenge meséje, valamint Solyomfi Nagy Zoltán verse is elnyerte a zsűri tetszését. A díjátadó műsorát zenei program is gazdagította. Cselenyák Imre író, költő és Menyhárt Csaba tanár, helytörténész duója megzenésített verseket adott elő.

Végigtekintve dr. Kőrösy László munkásságán, hittel és földi érdemekkel áldott, valóban gazdag és értékes, közéleti szereplésekben is bővelkedő élet tárul elénk. Nevét semmiképpen sem engedhetjük feledésbe merülni. Ezt a célt szolgálta az Emlékév programsorozata. Életútja, személyisége követhető példa lehet a felnövekvő nemzedék számára.

Viola Krisztián: Esztergom

Volt egy szép ősi város, nevét mindenki tudta
Halott királyoknak rajzolódik ki az arca
Keresztek, zászlók, dicsőült vitéz magyar hadak
Hallani az utcákon, mit mesélnek a falak
Arannyal burkolt egyetlen királyi főváros
A fény végig bejárta, de még most is homályos
Eltűnt korok elszáradt, megbarnult levelei
De könyvön keresztül figyelnek Babits szemei
Volt egy szép város, talán önmagát sem ismerte
Sok ezer ember együtt alszik esténként vele
A gyermekei közül többen híressé váltak
És még többen vannak, akik csak ő reá várnak

Add Uram, hogy lássam a Bazilikát egészen
A Szent Tamással együtt felkelő nap hevében
Hogy meglássák a kicsinyek, amit rejt a szíve
Második honalapítónk oda lett helyezve
Vak Bottyán várost rengető, fényes ágyú tüze
Szent Ferencnek követőit újra köszöntötte
Aki most is, mai napig itt élnek közöttünk
Utódainknak az erejét tőlük reméljük
Add Uram, hogy megérthesse itthon minden
ember

Amit itt látni kell ősmagyar szívvel és szemmel
Nézzé végre mindenki a Víziváros terét
Hol a pestisjárványnak szobra integet feléd

De a sötét, leprás, megkopott századok között
Pusztítottak, megfertőztek a pogány törökök
Vérré vált Dunában mosták meg önző arcukat
Fejünk felett lebegett a siralmas hangulat
Hány Firenze pusztult el itt? Senki se számolta
Csak keserű hús árán maradt Bakócz-kápolna
Majd mások vörösbe rejtőzve sarlóval jöttek
Esztergom testébe égettek paneltömböket
Acél csizmával tiporták Egyházunk zászlaját
Végül még életükben látták bukásuk napját

Nemzeteket döntő viharok után mégis áll!
Az Istentől kapott halhatatlan szellemi vár

További beérkezett pályaművek az 56. oldalig. A gyerekről Szabó László készítette a fényképfelvételeket.